

שיר למישהו (פורסם בגיליון 16 של 'מטעם')

לְאֵן הֶלְכוּ הַטְּנָסִים
אֲמַרְנוּ הָעֶרֶב הָיָה מְקַסִּים וְחִיכְנוּ
בְּשִׁקָּט. הָרִי דְמִיתִי שׁוֹב אֶת אֲבָרֵי הַעֲצָלִים
הַמְתַּאֲרָכִים בְּשִׁמְשׁ, הַנְּמַתְחִים כְּמוֹ שְׁעוֹן חוֹל
וְנִצְבָּעִים זָהָב בְּשִׁיטוּטֵי בְּרַחֲבוֹת נְאִיךְ
מְלִים רַבּוֹת כָּל כֶּךָ אֲבָדוּ
בֵּין שְׁנֵינוּ, אִיךְ מְלִים חוֹמְקוֹת בְּרַמְזוֹרִים
בְּמַעֲבְרֵי הַחֲצִיָּה, בְּמוֹנִיּוֹת שְׁרוּת בְּלִי דָף
אוֹ עֵט שְׁיִנְחָם נִתְמַרְרֵי הָאֲזָהָה
אִיךְ הַתְּנַמְנַמְתִּי בְּגִנּוֹת הַחֲרָבוֹת
וְהַמְלִים אֲבָדוּ, הַתְּגַלְגְּלוּ לְרֵאשִׁיתָן
לְאוֹתִיּוֹת וּמְלִמוֹלִים וְשִׁפְתַת הַגּוֹף אֲשֶׁר בֵּינֵינוּ
אֵל הַנּוֹצוֹת הַמְּכַחִילוֹת
שְׁבִזְבִּיךְ הַמֶּפֶץ אֶרֶץ
הָרִי יִשְׁנֵתִי. וְאִיךְ אֲפֹשֶׁר,
שְׂאֵלְתִי, לְהַמְשִׁיךְ וְלֵאמֹר בֹּ
וּמִי יוֹדֵעַ מַה צְפוּי לָנוּ, תְּנוּעוֹת שֶׁל אֵל לְמַדְנוּ
לְתַרְגֵּם, תְּמִיד נִחְזָר
לְשִׂאלַת הַהֲגִיָּה, אוֹ נִצְלַם אֶת הַמְּלִים,
נִפְרַק אוֹתָן מִמְשַׁמְעוֹת,
נִפְרִיד אֶת יְסוּדוֹתֵיהֶן
אֵךְ בְּמַקְרָה הַנּוֹכְחִי, אֲמַרְתִּי
אוֹת אַחַת הַמִּיתָה אוֹת אַחֲרָת
מֵה הַטַּעַם,
לְדַבֵּר עַל מְנִיעִים
עַל אוֹתָהּ שְׁפָה הַמְּרַעֲיָדָה
בְּתוֹךְ הַפֶּה
וְנִעְלָמָת.